

σώπα

σώπα, ρ. [προστακτ. του ρ. σωπαίνω], ιδίως εύχρ. ως επιφώνημα, **σώπα! α.** δηλώνει θαυμασμό, έκπληξη, απορία, ειρωνεία ή αμφισβήτηση, ανάλογα με το ύφος και τον τόνο της φωνής που λέγεται: «ο τάδε χτες βράδυ κέρδισε δέκα εκατομμύρια στα χαρτιά. -Σώπα! || με την πρώτη ευκαιρία θ' αγοράσω μια βίλα στο Πανόραμα. - Σώπα, εσύ δεν έχεις να φας!» ή για να καθησυχάσουμε κάποιον διαβεβαιώνοντάς τον πως θα περάσει η δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται: «σώπα, γιατί ο διευθυντής της τράπεζας με διαβεβαίωσε πως θα σου δώσει το δάνειο». Πολλές φορές, ακολουθεί το **ρε.β.** επαναλαμβανόμενο, για να καθησυχάσουμε κάποιο μωρό που κλαίει ή για να ειρωνευτούμε κάποιον που τερατολογεί. Σε αυτή την τελευταία περίπτωση συνεχίζουμε με το *σε πιστεύουμε*.

- *καλέ σώπα! α.* ειρωνική αμφισβήτηση σε αυτά που μας λέει κάποιος: «ξέρεις πως τα 'φτιαξα με την τάδε; -Καλέ σώπα!». **β.** ειρωνική άρνηση σε κάποιον που μας ζητάει κάτι: «δώσε μου εκατό χιλιάρικα. -Καλέ σώπα!».

- *σώπα και... ή σωπάτε και...*, λέγεται στην περίπτωση που μετά από πολύ καιρό ή μετά από πολλές προσπάθειες πετυχαίνουμε επιτέλους αυτό που επιδιώκαμε: «σώπα και τον πείσαμε να μας βοηθήσει || σωπάτε και θα τα πάρουμε, επιτέλους, τ' αναδρομικά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας